

Sygn. akt IV KK 722/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego A. G. i in.

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 12 marca 2020 r.

wniosków obrońców skazanych

A. G., B. G. i S. W.

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt III K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wszystkie trzy wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku, złożone przez obrońców skazanych S. W. (adw. M. S.), B. G. (adw. M. N.), jak i A. G. (adw. P. P.), nie zasługują na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym musi być warunkowane przewidywaną realnie skutecznością tej nadzwyczajnej skargi. Tylko w takiej sytuacji możliwe jest uwzględnienie wniosku, a więc powstrzymanie negatywnych skutków mogących powstać w sytuacji, gdyby prawomocne orzeczenie obarczone rażącym błędem,

było wykonywane. Na aprobatę zasługują poglądy wyrażone w orzeczeniach Sądu Najwyższego (por. np. postanowienia SN: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04), w których wskazuje się, iż uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją jest możliwe tylko wówczas, gdy istnieje realna szansa na uwzględnienie kasacji. Warunkiem umożliwiającym wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary są: ranga zarzutów podniesionych w kasacji i ich realna zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji.

Tymczasem taka sytuacja nie znajduje odniesienia w realiach tej sprawy, co uniemożliwia wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku. Nie przesądzając bowiem ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie, trzeba stwierdzić, że przeprowadzona analiza zarzutów złożonych przez obrońców w poszczególnych kasacjach, w szczególności zarzutu podniesionego w kasacji adw. P. P. dotyczącego naruszenia art. 439 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 61 § 1 pkt 1 i 4 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, nie uprawnia na tym etapie do kategorycznych wniosków, co do konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku. Kwestia poruszona w treści zarzutu opartego na uchybieniu z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. musi podlegać szczególnemu rozważeniu z uwagi na kontekst wskazywanych okoliczności faktycznych oraz możliwość ich uprawdopodobnienia; z tego chociażby powodu konieczne jest wyznaczenie rozprawy kasacyjnej. W odniesieniu zaś do pozostałych zarzutów okoliczności w nich wskazane nie dowodzą na obecnym etapie badania sprawy rażącego naruszenia prawa, co wyklucza możliwość wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku.

Zastrzec trzeba, że powyższa ocena dokonana została wyłącznie na potrzeby rozpoznania złożonych w kasacji wniosków o wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonych kar, przy czym ostatecznie rozstrzygającej oceny w tym zakresie dokona Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

